

**УКРАЇНСЬКИЙ
«РУШНИК»**

ЯК ВИГЛЯДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ РУШНИК?

Весільний

Вишитий своїми руками

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО РУШНИКА

- Ніхто НЕ может напевне Сказати, де і як зародилося мистецтво вишивання, кому першом спало на мненіє перенести на тканинах помістю ниток Незвичайна бачення НАВКОЛИШНЬОГО світу. Через недовговічність ниток и тканин зберіглася Тільки зразки народної вишивки, датовані кінцем XVIII - початком XIX століття.
- За Даними археологів, літопісців и мандрівників, основи мистецтва вишивання сягають глибокої давнини. Елементи українського орнаменту можна Побачити в розпісі посуд тріпільських племен, а за свідченнями Геродота, вишивкою Було прикрашена одяг скіфів.
- У процесі розвітку и взаємодії з іншими народами вишивка набувала різноманітності технік и мотивів, залішаючись самобутні. Український народ створював свій Неповторний стиль и характер вишивки, Постійно вдосконалюючи ее.
- За часів натурального господарства в Кожній родині віробляли все необхідне для життя, зокрема ткали полотно и Самі шили з нього одяг, прикрашали его вишивкою. Займаюсь вишивкою в будь-який Зручний годину Тільки жінки: довгими Зимовою та осіннімі Вечор, на посіденьках, у години відпочинку. Вишивана практично ВСІ елементи одягу: сорочку, плахту, кептар, Головні убори.
- вишивка застосовувалі для оздоблювання НЕ Тільки одягу. А й постільної білизни, рушників, скатертина и серветок.
- У XIX столітті мистецтво Вийшла за Межі домашньої творчості. З явилися артілі та невелікі про єднання Вишивальниці. Вишивка стала промисло, при чому деякі досліднікі української вишивки вважають, что фабричне виробництво та виробництво вишивки на продажів не сприян Збереження традицій народного мистецтва.
- рушник вишивка україна орнамент
- У XX столітті народна вишивка стала предметом ДОСЛІДЖЕНЬ. З явилися музеї народної творчості, у якіх етнограф з великою любов ю зібралі унікальні колекції зразків фольклорної вишивки.
- заразили на території України відомо прежде 150 Видів и способів вишивання. Сучасні народні майстри та Професійні художники, про єднавші свои знання и здібності, Працюють над відродженням, РОЗВИТКУ, популяризацією и ВДОСКОНАЛЕННЯ народної вишивки.

Рушник - супутник и оберіг

Рушник, як особливий, високого уровня сакральності предмет, характерний для багатьох народів, головних чином слів «янської, балтійської та угро-фінської груп. Українці, котрі належати до слів »ян, акумулювалі У Надра традиційної матеріальної и духовної культури квартальна масив ІНФОРМАЦІЇ У тканин та дотриманням рушниках, яка ...

СИМВОЛИ НА РУШНИКУ

Український рушник

У давнину рушник, вишитий відповідними візерунками-символами, був неодмінним атрибутом багатьох обрядів: з рушником приходили до породіллі вшанувати появу нової людини, зустрічали, проводжали дорогих гостей, справляли шлюбні обряди, проводжали в останню путь, прикрашали образи та накривали хліб на столі.

= Вода та Сонце

=
Вся українська вишивка позначена знаками Води та Сонця. Сонце часто позначають восьмикутною розеткою або квіткою, а знак води нагадує скрученого вужа. Дві стихії, які створили земне життя, тому їх треба розуміти як вогуку материнську та сонячну батьківську енергію.

Хрест

Є давні канони вишивання рушників. Так, кожен виріб ділиться на три частини. Дві третини — краї рушника — вишиваються, а одна — середня — обов'язково залишається чистою. Вільна від візерунку частина уособлює зв'язок з космосом. У вишиваному рушнику також обов'язково повинен бути хрест, який вишивають окремо або вносять у композицію.

Хрест є оберегом для самого виробу.

Материнський символ

Головним символом на рушникові – є символ Матері, в основі якого 8-кінцева зірка. Обромлює цей символ гірлянда з квітів, що є символом матері, її особливого місця в продовженні життя та роду.

ВІРШІ ПРО РУШНИК

Матуся вишитий рушник
Мені на долю дарувала
З любов'ю й радістю мені
Слова пророчі промовляла:
"Храни на щастя цей рушник
Тобі він в горі допоможе,
В житті твоєму провідник-
Він вивести з нещастя зможе"
Запам'тала ці слова,
Які матуся говорила
І цей кусочок полотна
Навіки в серці залишила.

○ Вишивала мати
Рушничок до свята.
Вишивала гладдю
Хрестиком квітки.
Золотом - пшеницю,
Синім - мирне небо.
Щоб були щасливі
Завжди я і ти.

○ На моєму рушничку
На моєму рушничку
Квіти, як у квітничку:
Ружі, сон, лілея біла,
А на мак ще й бджілка
сіла.
Бджілка - бджілонька
мала
Мед для мами
принесла.

○ Маленька Оленка,
Левкова сестриця,
Що голочку має,—
Таки чарівниця.
Як голка сумна —
Тягне ниточку чорну.
Як голка весела —
Червону, проворну.
То голочка плаче,
А то — заспіває.
Оленка піснями
Рушник вишиває.

- Рушничок я тобі вишиваю
На біленьким ллянім полотні,
Бо письмо переслать до Сибіру
Заборонено було мені.
- Заборонено нам сповістити,
Що хтось плаче у ріднім краю.
І хотів би думками ділити
Із тобою недолю-судьбу.
- То ж прийми цей подарок від
мене,
Пригорни рушничок до лиця.
І нехай тобі, сину, здається
Що це не полотно — тільки я.
- Бо в нитках і у цім полотенці
Найдеш сліз материнських
сніги.
Бережи їх у своєму серці
Бережи, сину мій, назавжди.

ПІСНІ ПРО РУШНИК

Рідна мати моя, ти ночей недоспала,
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку, ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку, ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала...

Я візьму той рушник, розстелю наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров,
І на тім рушничкові, оживе все знайоме до болю,
І дитинство й розлука й ніжна любов.
І на тім рушничкові, оживе все знайоме до болю,
І дитинство й розлука й твоя материнська любов.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги й солв'їні гаї,
І твоя незрадлива, материнська, ласкава усмішка,
І засмучені очі, хороші твої.
І твоя незрадлива, материнська, ласкава усмішка,
І засмучені очі, хороші, блакитні твої.

Песня про рушник (перевод)

Мать родная моя, ты до зорьки вставала
И водила меня на поля из села.
Собрала в путь-дорогу и меня далеко провожала
И расшитый рушник мне на счастье дала.
Собрала в путь-дорогу и меня далеко провожала
И расшитый рушник мне на счастье дала.

Пусть сияет на нем, как весенняя сказка,
В соловьиною ночь расцветающий сад,
И любви материнской улыбается тихая ласка,
И очей твоих синих задумчивый взгляд.
И любви материнской улыбается тихая ласка,
И очей твоих синих задумчивый взгляд.

Я возьму тот рушник, расстелю словно долю,
В тихом шелесте трав, в щебетаньи дубров,
И на вышивке тонкой расцветет все родное до боли -
И разлука, и детство мое, и любовь.
И на вышивке тонкой расцветет все родное до боли -
И разлука, и детство мое, и любовь.

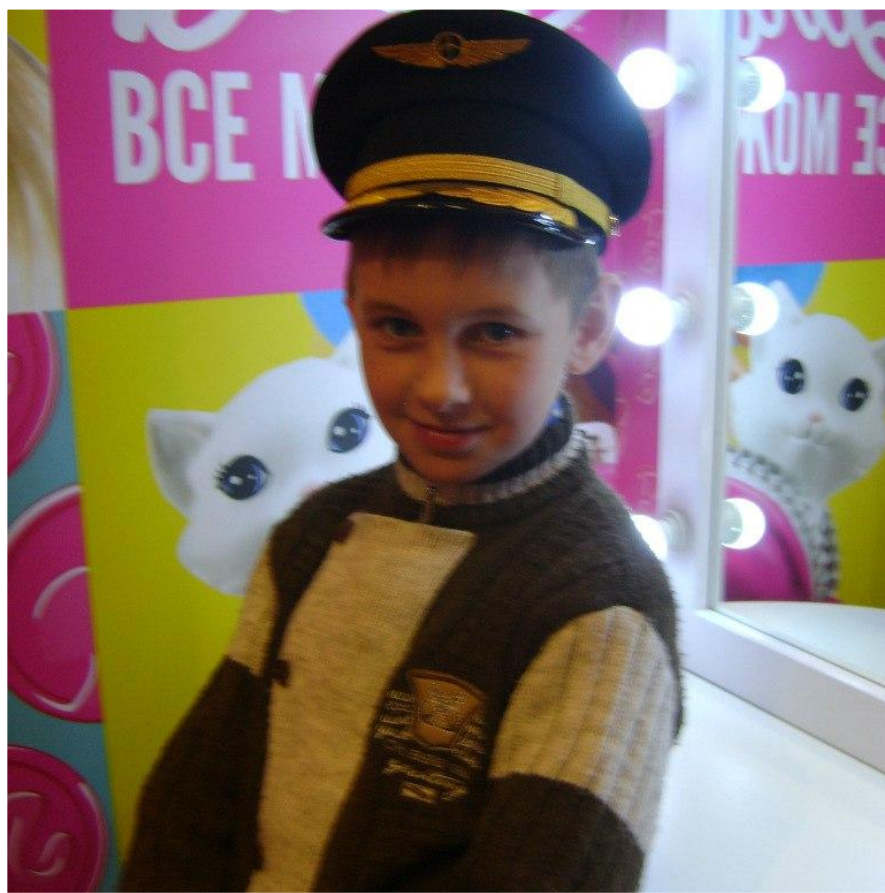
ВАМ СПОДОБАЛОСЯ?

TAK!!

Tak!!

В*И*К*О*Н*А*В
У*Ч*Е*НЬ 4
К*Л*А*С*У

Мацькевич
Володимир